25/11/2020

Υπόμνημα Μητρ. Ταμασού προς την Ι. Σύνοδο της Εκκλησίας της Κύπρου

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Ταμασού και Ορεινής

Υπόμνημα του Μητροπολίτη Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐα προς την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Κύπρου με το οποίο καταθέτει τις απόψεις του σχετικά με τις πρόσφατες συνεδρίες της Συνόδου σε σχέση με το Ουκρανικό Ζήτημα.

Αναλυτικά το Υπόμνημα αναφέρει:

Επιθυμώ να καταθέσω στην Ιερά Σύνοδο τις θεολογικές μου απόψεις τις οποίες διατύπωσα κατά τις πρόσφατες συνεδρίες της Ιεράς ημών Συνόδου σε σχέση με το Ουκρανικό Ζήτημα και οι οποίες με οδηγούν στο να αρνηθώ οποιαδήποτε πρόταση, που θα νομιμοποιεί την σχισματική αυτή Εκκλησία.

1.Διαδηλώνω τον απόλυτο σεβασμό μου και την αμετακίνητη προσήλωσή μου στο συνοδικό πολίτευμα της Ορθοδόξου Εκκλησίας, όπως αυτό καθορίζεται από την

Ορθόδοξη εκκλησιολογία, τους Ι. Κανόνες (34ος Αποστολικός Κανών κλπ) και τον Καταστατικό Χάρτη της Εκκλησίας της Κύπρου (άρθρο 7 § 1-2 και 12 § 1-2). Η Ιερά Σύνοδος και μόνο αυτή έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να «ρυθμίζει τις σχέσεις της Εκκλησίας της Κύπρου με τις άλλες Ορθόδοξες Εκκλησίες» (άρθ. 7 § 2 του Καταστατικού Χάρτου), ο δε Προκαθήμενος καλείται να εκφράζει την συνοδική απόφαση (άρθ. 7 § 2 α,γ).

2.Εμμένω στην από 18 Φεβρουαρίου 2019 ομόφωνη απόφαση της Ι. Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου, η οποία, δυστυχώς, παραβιάστηκε από τον Αρχιεπίσκοπο. Ιδιαιτέρως δε, επαναδιατυπώνω τις έντονες ανησυχίες και αμφιβολίες μου που έχουν εκφραστεί στην ανωτέρω συνοδική απόφαση λόγω της ανυπαρξίας Αποστολικής Διαδοχής στην Ηγεσία της λεγομένης Αυτοκεφάλου Ορθοδόξου Εκκλησίας εν Ουκρανία. Κατά συνέπεια δεν μπορώ να αποδεχθώ την εγκυρότητα της χειροτονίας και των μυστηρίων που τελούνται από την Ηγεσία αυτή.

3. Επαναλαμβάνω την πάγια θέση της Εκκλησίας της Κύπρου ότι ο μόνος κανονικός Προκαθήμενος της εν Ουκρανία Ορθοδόξου Εκκλησίας είναι ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κιέβου Ονούφριος. Συνεπώς, ακολουθώντας την κανονική επιταγή «μη εν τη πόλει δύο επίσκοποι ώσι» (8ος της Α’ Οικουμενικής Συνόδου) αρνούμαι να αναγνωρίσω άλλον “προκαθήμενο”, τη στιγμή, μάλιστα, που αυτός δεν διαθέτει ούτε κανονική και έγκυρη χειροτονία.

4. Η άρνησή μου να αναγνωρίσω τη νέα εκκλησιαστική δομή και τον “προκαθήμενό” της Επιφάνιο εδράζεται στη διδασκαλία, στην πίστη και στην εκκλησιαστική και κανονική παράδοση της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Δεν πρόκειται για διαφωνία σε απλά διοικητικά ή ήσσονος σημασίας ζητήματα, αλλά σε αυτόν τον πυρήνα της Ορθόδοξης εκκλησιολογίας και της διδασκαλίας της Εκκλησίας μας για τα ιερά Μυστήρια και την Αποστολική Διαδοχή, ζητήματα που αφορούν τη σωτηρία μας. Τα ζητήματα αυτά δεν μπορεί να τεθούν υπό συζήτηση ή διαπραγμάτευση σε οιανδήποτε τάχα και συνοδική διαδικασία ούτε τελούν υπό έγκριση μιας ευκαιριακής, οριακής, μάλιστα, πλειοψηφίας.

5. Συνεπώς, η επιλογή του Αρχιεπισκόπου να μνημονεύσει τον Επιφάνιο θεωρώ ότι είναι αυθαίρετη, αντικανονική και κατάφορα αντίθετη στην εκκλησιαστική μας παράδοση, την Ορθόδοξη εκκλησιολογία και την από 18.2.19 ομόφωνη απόφαση της Ι. Συνόδου και υποδηλώνει την απαρχή κατάλυσης του συνοδικού πολιτεύματος της Εκκλησίας μας με απρόβλεπτες συνέπειες.

6. Κηδόμενοι της ενότητος της Εκκλησίας της Κύπρου και του λαού μας τη δύσκολη αυτή περίοδο και ακολουθώντας άχρι καιρού την κατ’ οικονομία πράξη που δίδαξαν και εφάρμοσαν οι Πατέρες της Εκκλησίας δεν διακόπτω τη

μνημόνευση του Αρχιεπισκόπου Κύπρου, αλλά επαφίεται στην αρχιερατική συνείδηση μου η μετά του Αρχιεπισκόπου συλλειτουργία λόγω της επιμονής του να μνημονεύει τον Επιφάνιο.

Ως Επίσκοπος της Αποστολικής Εκκλησίας της Κύπρου καταθέτω τα ανωτέρω με πολλή αγωνία και πόνο και με αυξημένο αίσθημα ευθύνης έναντι της αρχιερατικής μου συνειδήσεως, του ποιμνίου που μας εμπιστεύθηκε το έλεος του Θεού και της πανορθοδόξου κοινωνίας και ενότητας μακριά από εθνοφυλετικές ή οικονομικές ή άλλες εξωεκκλησιαστικές εξαρτήσεις, μικρότητες και σκοπιμότητες, προσβλέποντας αποκλειστικά και μόνο στη διαφύλαξη της «άπαξ παραδοθείσης πίστεως τοις αγίοις» (Ιούδ. 3) και την ειρήνευση της Εκκλησίας «ἣν ὁ Κύριος περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου Αἵματος» (Πραξ. 20, 28).